

Pentru întărirea patriei, să întâmpinăm noul an cu toate obligațiile îndeplinite

Un vechi obicei izvorit din tradiția poporului nostru ne îndeamnă să pășim pragul noului an cu toate datoriile plătite.

În curînd, ne vom aduna cu toții în jurul mesei sărbătorești să întâmpinăm primii zori ai noului an. Cît de bine ne vom simți atunci dacă vom ști că ne-am făcut pe deplin fireasca datorie de cetățeni ai unei patrii libere, iubitoare de pace, achitîndu-ne obligațiile față de stat. Oare ne-am făcut noi această datorie de cinste? Fără îndoială că mulți dintre noi pot spune din toată inima: Da! Pentru întărirea patriei noastre, pentru apărarea păcii am contribuit și vom contribui cu toată dragostea. Iată, de pildă, cu cîtă bucurie — gîndindu-se la faptele sale pilduitoare — citește acum aceste rînduri Neamțu Constantin, țaran muncitor din comuna Udești, raionul Suceava. El s-a achitat din vreme de toate obligațiile față de stat. Pe lista frunțașilor la colectări din comuna Udești a fost pus la loc de cinste. El a ales din primele roade culesse cele mai frumoase boabe și le-a dat cu dragoste. Dar oare Neamțu Constantin ne poate spune numai atît desore faptele sale de bun cetățean al patriei? Nu! Să-și amintească el și tot satul cînd spre baza de recepție a plecat în aceeași după amiază căruțele încărcate cu cotele gospodărilor Camilar A. Constantin, Camilar Vespasian, Ciohotaru I. Gheorghe, Boicu A. Dumitru. În dimineața acelei zile, Neamțu Constantin stătuse îndelung de vorbă cu cei patru gospodari arătîndu-le importanța predării cotelor către stat.

Bucuria datoriei îndeplinite ne este împărtășită și de țaranii muncitori din comuna Balota, raionul Amaradia. Planul de colectări al comunei l-au îndeplinit în proporție de sută la sută. Cu aceeași mîndrie patriotică au intitulat și țaranii muncitori din co-

muna Războieni, raionul Cluj, scrisoarea pe care ne-au trimis-o la redacție: „Succese frumoase în muncile de colectări“. Pînă acum procentul îndeplinirii planului de colectări în comuna lor a atins următoarele cifre: griu sută la sută, porumb o sută unu la sută, cartofi o sută trei la sută, alte boabe o sută patru la sută, floarea soarelui o sută doi la sută, carne o sută șaisprezece la sută. „Noi cei din comuna Războieni — scrie mai departe în scrisoare — știm că de îndeplinirea planului de colectări depinde îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate. Și mai înseamnă ceva scump pentru noi. Întărirea puterii de apărare a patriei noastre, a cuceririlor poporului nostru muncitor“.

Acum, cînd fiecare zi, fiecare ceas care ne mai desparte de noul an sînt numărate, să ne gîndim mai mult ca oricînd la obligațiile noastre față de stat. Dacă noi ne-am achitat din vreme cotele, impozitele, dacă am respectat întocmai contractele încheiate cu statul, să nu ne mulțumim cu atît. Să le reamintim tuturor de minunatele împliniri pe care le-a făcut statul de democrație populară pentru ei, pentru copiii lor. Să le reamintim de școala, de căminul cultural, de cinematograful și de alte construcții ridicate în anii din urmă. Să le arătăm că aceste împliniri nu s-ar fi putut realiza dacă muncitorii de la orașe n-ar fi muncit cu dragoste și conștiinciozitate. Aceeași dragoste pentru îndeplinirea îndatoririlor ni se cere și nouă, oamenilor muncii de pe ogoare. Și acum mai mult ca oricînd, cînd imperialiștii anglo-americieni vor să dezlănțuie un nou măcel, trebuie să ne gîndim la obligațiile noastre. De felul cum ne vom face datoria noastră de cetățeni, va depinde întărirea patriei noastre dragi, întărirea și apărarea păcii, bun atît de scump vieții noastre pașnice constructive.

Raionul Lăpuș a terminat colectările de produse vegetale

În urma muncii politice desfășurate în rîndurile țărănimii muncitoare și a măsurilor organizatorice luate de organele de stat, țaranii muncitori din raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare,

au îndeplinit planul de colectare la produsele vegetale.

Fruntașe în acțiunea de colectare sînt comunele Făurești, Copalnic-Mînăștur, Dumbrava și Rogoz.

Regiunea Stalin a îndeplinit planul de colectare la produsele agricole

Printr-o bună muncă de organizare și lămurire din partea activiștilor de partid, salariaților organelor de colectare și a sfaturilor populare, în regiunea Stalin se obțin succese tot mai mari. Așa s-a reușit ca în zilele acestea să se îndeplinească în întregime și înainte de termen planul anual de co-

lectare la toate produsele agricole.

Dar țaranii muncitori din această regiune nici la predarea produselor animale nu vor să se lase mai prejos. În cîteva zile ei vor reuși să se mîndrească de-a binelea ca frunțași la colectare pe întreaga țară.

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 364

8 pagini — 15 bani

Miercuri 15 decembrie 1954

În satele țării noastre, întruniți în mitinguri, țaranii muncitori protestează cu hotărîre împotriva reînvierii militarismului german și aprobă întrutotul declarația guvernelor statelor participante la Conferința de la Moscova.

Fotografia înfățișează un aspect de la un asemenea miting care a avut loc la căminul cultural din comuna Budești, raionul Oltenița.

Frontul păcii și democrației este de neînvins

Pe ulițele ce duc spre centrul satului, grupuri, grupuri de cetățeni se îndreaptă spre școală. Se anunțase că aci va avea loc adunarea satului legată de lucrările Conferinței de la Moscova a țărilor europene.

Vremea nu te prea îmbia să părăsești căldura casei. Dar, poți sta locului cînd se discută o asemenea problemă care privește viața, viitorul, pacea? În satul acesta din șesul Dunării ca și în multe altele din țara noastră și-au lăsat urme a-dînci grozăviile războiului.

De ce și-a lăsat mîna jertfă pe cîmpul de luptă Ion Danciu? De dragul cui și-a pierdut soțul și feciorul în primul și al doilea război, Stana N. Ion? În altele și altele case din satul Poiana, raionul Drăgănești, războiul a adus jale și nenorocire.

În această primă jumătate a veacului al XX-lea, marii bogătași au asmuțit în două rînduri, la pradă, militarismul german asupra Europei. De două ori popoarele Europei au trebuit să îndure cizma cotropitorilor. De două ori în mai puțin de 50 de ani, însuși poporul nostru a cunoscut din greu cmarul ocupațiilor militariste germane.

Peste sală s-a așternut liniște. Cuvintele învățătorului Vintilă Ion, merg la inimă fiecăruia din mulțimea ascultătorilor. Cu toții își dau seama de noua primejdie care amenință popoarele Europei prin punerea pe picioare, în Germania apuseană, a militarismului.

Acordurile încheiate la

Paris de cercurile conducătoare a unor țări apuse-nne, împinse îndeosebi de cercurile războinice din Statele Unite ale Americii, netezesc calea războiului. Alianța lor războinică este îndreptată în primul rînd împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară din Europa.

— Eu după cite înțeleg cred că — s-a ridicat la cuvînt Ion I. Drăghiceanu — cercurile conducătoare din Franța, Anglia, în cap cu cele din America încearcă a se juca cu focul. Numai că cel care se joacă cu focul poate ușor să se ardă el însuși. Nu același lucru a făcut la rîndul lui și Hitler? Sfirșitul, știm cu toții care i-a fost. Să ia aminte cei ce calcă pe urmele lui.

Gheorghe Văleanu a vorbit despre munca pașnică a oamenilor din satul lui. El a arătat cum, atît colectivității, întovărășitil,

cît și ceilalți țarani muncitori din sat au prins a trăi și a se bucura de o viață nouă, liberă.

— Ni-e dragă pacea pentru că cunoaștem de cîțiva ani încoace bucuria unei munci plină de rod. Ni-e dragă pacea pentru că în orînduirea noastră democrat-populară cunoaștem prețuirea omului simplu, oropsit atîta vreme în trecut. Vom ști însă la nevoie, să apărăm pacea, cuceririle noastre socialiste. Cine se va încumeta a se măsura cu forța popoarelor libere, stăpîne pe soarta lor, va fi izbit cu strășnicie.

În cuvîntul lor, alți vorbitori au arătat datoria ce revine fiecăruia om din sat de a munci cu mai multă stăruință și pricepere pentru ca în anul viitor să obțină recolte tot mai mari la hectar, pentru a întări și mai mult patria.

F. Gheorghe
corespondent

Mitinguri în satele regiunii Iași

Vestea că cercurile agresive din occident se grăbesc să înfăptuiască planul reînvierii militarismului german a fost primită cu multă indignare în satele din regiunea Iași, care cu ani în urmă au suferit cumplite distrugerii din partea hoarelor hitleriste.

La mitingul care a avut loc duminică în sala căminului cultural din comuna Vinători au participat sute de țaranii din satele Vinători și Vulturi. Printre cei care au luat cuvîntul a fost și țaranul muncitor Nicolae Gabrielescu din satul Vulturi,

„Cînd m-am întors de pe front — a spus vorbitorul — mi-am găsit gospodăria distrusă; femeia și cu cei 3 copii ai mei pieriseră în bombardament. Astăzi cînd aceleași hoarde de ieri încearcă să înalțe din nou capul, nu putem sta cu mîinile încrucișate. Cu toți într-o unire vom ști să răspundem cum se cuvine acelor care ar mai îndrăzni să tulbure liniștea căminelor noastre!“

Alte mitinguri sătești au avut loc zilele acestea și în comunele Reditu, Tătar, Popricani și Cîrpiți.

Toată atenția învățămîntului agricol de masă

În opera de ridicare pe o treaptă mai înaltă a agriculturii o grijă deosebită se dă lichidării modului înăpăoiat de lucru a pămîntului și de creștere a animalelor, cu și înlocuirii uneltelor primitive cu mașinile și uneltele cele mai perfecționate care asigură obținerea de recolte bogate și o productivitate sporită a animalelor.

Pentru aceasta însă, țărănimea muncitoare ca și muncitorii agricoli trebuie să cunoască cele mai noi cuceriri ale științei agronomice și să știe să folosească cu pricepere metodele înaintate care asigură recolte sporite și produse animale mai multe și mai bune. Iată de ce problema calificării muncitorilor agricoli și a țărănimii muncitoare constituie o preocupare de seamă a muncii de propagandă agricolă.

Încă din anul 1951, Ministerul Agriculturii a pornit la organizarea cursurilor agricole de masă, cu scopul de a contribui la o largă răspîndire a realizărilor științei agricole și ale practicii înaintate și la introducerea imediată a acestor realizări în producția agricolă.

Astăzi, mai ales, cînd eforturile întregului nostru popor sînt îndreptate pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, cînd prevederile proiectului de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani trasează sarcini deosebit de importante pentru toate ramurile producției agricole, însușirea și aplicarea metodelor înaintate de muncă devin o necesitate grabnică.

În iarna aceasta funcționează diferite forme de învățămînt care cuprind zeci de mii de muncitori agricoli, colectivști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale. Astfel, pe lîngă cursurile agrotehnice de trei ani, cursurile de trei luni și alte cursuri de calificare ce se țin pe lîngă G.A.S., G.A.C., S.M.T. și întovărășiri agricole — organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — mai sînt și cercurile agrotehnice — organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Direcția Generală a Așezămintelor Culturale din Ministerul Culturii. Cercurile agrotehnice funcționează în peste 2.900 de comune, cuprinzînd cîte 25—30 de țărani muncitori la fiecare cerc. În comunele unde nu există asemenea cercuri, sînt organizate cicluri de conferințe. Însă pentru buna desfășurare a învățămîntului agricol trebuie să și dea contribuția atît organele agricole de la regiuni și raioane, cît și membrii corpului didactic și activiști pe tărîm cultural.

de GH. PRICOP

Director G-ral, din Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

Țăranii muncitori participă cu mult interes la diferite forme de învățămînt; ei sînt dornici de a cunoaște cît mai mult din metodele științifice sovietice de lucrare a pămîntului și de creștere a animalelor, ei vor să rupă cu neștiința din trecut în care i-a ținut regimul burghezo-moșieresc și să devină oameni culti. Și pentru aceasta activiștii culturali trebuie să ducă o muncă rodnică în atragerea întregii țărănimi muncitoare la învățămîntul agricol de masă.

Iată exemplul țărănilor muncitori din comuna Cotmeana, regiunea Pitești: de curînd, ei au participat cu drag la deschiderea festivă a cercului agrotehnic din comună și, deși la început au fost înscriși numai 16, la cerc participă acum, în mod activ 45 de țărani muncitori. Tot în aceeași regiune, în gospodăria colectivă din comuna Topoloveni s-a

deschis cursul anului I la care participă 22 de cursanți. Și exemple de acestea sînt multe, în toate raioanele țării noastre. Pretutindeni tehnicienii și țărani muncitori s-au strîns iarăși laolaltă și au început să deschidă cursurile programate.

Rezultatele obținute în anii trecuți de cei care, însușindu-și noua tehnică, au introdus-o în munca lor din producție, constituie o dovadă a foloaselor participării la cursurile agricole de masă. Așa, de pildă, țăranul muncitor Cioacă Ion din comuna Dornești, raionul Rădăuți, aplicînd cele învățate la cercul agrotehnic, a obținut 7530 kg. cartofi num.: de pe 30 ari, producție cu 500—1000 kg. mai mare față de cei care n-au aplicat metode înaintate.

Dar, printr-o participare și mai largă a țărănimii noastre muncitoare la cursurile din acest an se vor obține noi succese în lupta pentru lichidarea înapoierii din agricultură, pentru obținerea de produse mai multe și mai bune, pentru ridicarea nivelului cultural și material al poporului nostru.

Nu e ușor să ții în brațe o varză care cîntărește nu mai puțin de 8 kg. Și cînd te gîndești că a fost obținută de pe un pămînt sărac de pe plaiurile Romei-Botoșanilor. Colectiviștii de aici însă au lucrat pămîntul după știință, au irigat locul și iată rezultatele, mii de kg. varză peste plan.

★ ★ ★ ★ ★

Puterea învățăturii

De la început Nicolae Crîngeneanu a pus mult temel pe vorbele inginerului Dode Alexandru. De cîte ori îi dădea un sfat sau o părere, Nicolae Crîngeneanu nu sta să le mai cîntărească. Știa că inginerul nu-l poate învăța de rău. În serile lungi de iarnă, cînd îi întîlnia la colectivă unde se țineau lecțiile cursului agrotehnic, Crîngeneanu era numai ochi și urechi. Ingerul le arăta pe înțelesul lor cele mai bune metode de muncă pentru obținerea roadelor bogate. Vorbea atît de limpede și convingător, încît nu puteai să nu-i urmezi sfaturile. Atunci a început el, ca și alții, să-l prețuiască și să-l îndrăgească pe inginer...

La început colectivști

din Stoenesti, raionul Caracal, nu vedeau rostul cursurilor agrotehnice. Mulți nu se puteau împăca cu gîndul să stea în bănci cu caiete și creioane în față și să învețe ca școlarii. Așa gîndeau la început. Cu timpul însă, s-au convins cît de prețioase sînt ceasurile pe care le petrec împreună, ascultînd învățăturile inginerului.

Intr-o seară, prin februarie, ca de obicei, s-au adunat cu toții la sediul gospodăriei să asculte o lecție despre cartofii iarovizați. Au aflat atunci în ce consistă această metodă și cum se poate aplica la ei în colectivă. Și de îndată ce s-a ivit timpul prielnic, ingine-

rul a început să le arate practic, pe teren, cum se seamănă cartofii iarovizați. Oamenii s-au arătat nerăbdători să pună în aplicare această metodă. Ba unii dintre ei ca brigadierul Alexandru Pirvu, colectivști Maria Pirvu, Vasile Dumitrescu sau Ion Trifu, au și început să ducă vorba în colectivă că vor semăna la vară cartofii iarovizați. Ingerul le-a promis sprijin și le-a dat.

Cînd a venit timpul prășitului și a celorlalte munci pe care le-au aplicat cartofilor, el a fost pe ogor alături de colectivști. Prășii de patru ori cartofii au crescut mari și frumoși. La recoltare colectivști au

adunat 20.000 kg. cartofi la ha.

Așa au început a pune în aplicare colectivști din Stoenesti primele învățături căpătate la cursul agrotehnic. Iar acum de cîte ori vine un oaspete să viziteze colectivă, Crîngeneanu, și ca el, oricare alt colectivist, nu uită să aducă vorba și despre cartofi, ba te poartă să-i și vezi.

Învățăturile căpătate la cursul agrotehnic, i-a ajutat pe colectivști din Stoenesti să îndrepte munca și la ferma zootehnică ca și în alte sectoare de activitate.

Despre cursul agrotehnic al colectivștilor îi

Lucrări ale scriitorilor
de limba maghiară din R.P.R.

Süto Andras:

„MĂMĂLIGA CU BRINZĂ“

— Editura Tineretului —

Colecția Ogoare Noi

În această schiță, autorul povestește în chip hazliu, întîmplarea unui țăran muncitor cu gospodărie individuală care vine la tîrg cu produse din gospodăria sa, dar le vinde la preț pîrăat.

Revoltată, una dintre cumpărătoare se ceartă cu el. După ce și vinde marfa, Antal Kelemen se duce să și vadă fratele, muncitor la fabrică, ce se însurase de curînd. Pe drum, e frămîntat de întîmplarea de la piață. În clipa cînd deschide ușa casei fratelui său îi vine să intre în pămînt de rușine. Cumpărătoarea cu care avusese sfada în tîrg e noua lui cumnată, pe care n-o cunoscuse pînă acum. Aceasta îl invită să mince la ei mămăliguță cu brinză. De aici o serie de întîmplări ce se desfășoară într-o singură zi, vin să-i arate lui Antal cît de mult le datorează el muncitorilor de la oraș, care-l sprijină neconștient pe țăranul muncitor. Antal a înțeles din această întîmplare multe lucruri care îi vor fi de folos în viitor.

Méhes Gyorgy:

„SE ÎNALȚĂ ȘCOALA“

— Editura Tineretului —

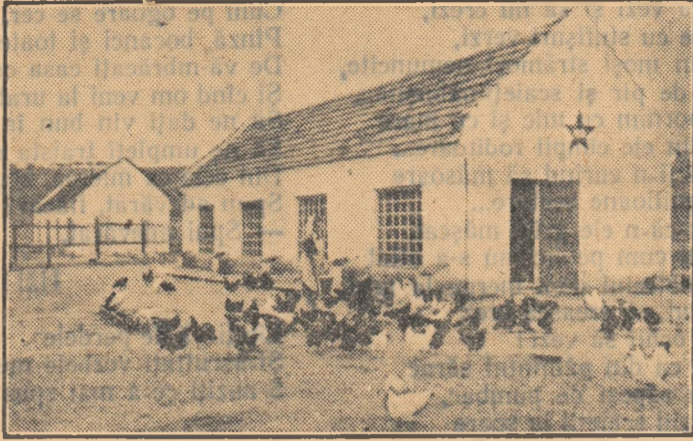
Luîndu-și subiectul dintr-o școală profesională de construcții, autorul ne face să trăim alături de micii eroi, toate frămîntările acestora. Îi vedem pe copii la începutul anului despărțiți parcă în două tabere: deoparte cei de la oraș, de cealaltă cei de la țară, care în primele zile se obișnuiesc greu cu viața zgomotoasă a orașului. Cu fiecare pagină citită, vedem mai adînc strădaniile ce se depun pentru ca copiii țării să aibă cît mai bune condiții de creștere și învățatură. Întîlnim aici și copii care greșesc și dascăli cu deprinderi vechi, care cred, bunăoară, că prin pedepse aspre pot crește „copii buni“. Dar îi întîlnim și pe ceilalți dascăli, inimoși, bine pregătiți, care fac cu pricepere educația vîstărelor tinere. Crescînd copiii în dragostea de colectiv, ei le dovedesc în nenumărate împrejurări, puterea acestuia.

vorbesc și țărani muncitori cu gospodărie individuală ca Nane Mihail sau Vasile Gheorghe, care au asistat deseori la lecții în colectivă. Anul acesta s-a deschis la căminul cultural din sat un cerc agrotehnic. Nane Mihail și Vasile Gheorghe se aflau chiar în față. Iși notau cu grijă într-un carnețel cuvintele lectorului. În sală, alți țărani muncitori ascultau cu aceeași atenție vorbele pline de învățăminte. Ascultau și și notau tot. S-au convins acum că învățămintele acestea le vor fi de folos cînd vor porni și ei la treabă, la fel ca cei din colectivă, care învață acum în anul II. Cu dragoste și voință vor ajunge și ei acolo.

Doina Iliescu

Muncind uniți pe tarlale întinse ne făurim o viață îmbelșugată

Se apropie iarna, gerul și zăpadă. Păsările își vor căuta adăpost, loc de hrană și ouat. Colectiviștii din G.A.C. „Horia Cloșca și Crișan” din comuna Bod, regiunea Stalin, au pregătit din timp crescătoriile moderne, ca păsările lor să iasă în primăvară grase și dind o productivitate sporită.

Cîteva date grăitoare

Ștefan Mitrea își ducea acasă în care vîrfuite bucate din belșug. Se împărțiseră veniturile membrilor întovărășirii „Înainte” din comuna Valea Măcrișului, raionul Urziceni. Era mulțumit, nespun de mulțumit de rezultatul muncii sale. Pe una din ulițele comunei l-a oprit Radu M. Radu, un țaran muncitor, harnic, dar care nu voise nici în ruptul capului să intre în întovărășire.

— Măi Mitreo! Dar cîte bucate mai duci tu acasă?

partea ce mi se cuvine? Ba. Mai am de adus acasă porumb, floarea soarelui... Radu nu l-a lăsat pe Mitrea să plece atît de repede. Au stat de vorbă pînă seara tirziu Mitrea i-a destăinuit în seara aceea lui Radu multe despre munca întovărășitorilor, despre hărnicia lor. A înțeles atunci Radu de ce întovărășirea a scos 2.400 kg. porumb la hectar, 1.150 kg. floarea soarelui la ha. și alte recolte mult mai mari decît cele a-

În seara aceea, după discuția avută cu Mitrea, Radu s-a frămîntat multă vreme. Cu toate că se înnoptase de-a binelea tot nu se putea hotărî să plece acasă. Avea remușcări. Ii era necaz că fusese neîncredător, șovăielnic. Pe nesimțite pașii l-au purtat spre casa prietenului său Ion Streinu. Simțea nevoia să împărtășească și altcuiva gîndurile sale, dar în special hotărîrea sa de a intra în întovărășire... Și asemeni lui Radu, din ziua aceea mulți țărani muncitori din Valea Măcrișului au hotărît să pornească pe drumul muncii în comun.

Așa a cîștigat întovărășirea din Valea Măcrișului zi de zi alți gospodari harnici, cu dragoste de muncă. Prin munca vrednicilor întovărășitori recoltele au crescut an de an. Aplicînd întocmai regulile agrotehnice, numai la floarea soarelui, de pildă, producția medie la hectar a crescut de la 700 kg. cît au adunat în 1952 pînă la peste 1.000 kg. cît au scos acum. Anul acesta întovărășirii au muncit cu mai multă hărnicie. Ei au recoltat, cu toată vremea nefavorabilă, 1.600 kg. griu la ha., 30.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. și alte recolte mari. Iar acum nu de mult pentru ca anul ce vine să le aducă belșug mai mare, întovărășirii din Valea Măcrișului au semănat aproape 400 ha. cu griu în rînduri încrucișate.

Se pot spune încă multe despre hărnicia întovărășitorilor din Valea Măcrișului. E de ajuns numai să ne întoarcem cu ani în urmă, la înființare, să vedem cu ce și-a început atunci activitatea și s-o privim și acum. În privința aceasta putem da numai cîteva cifre deosebit de grăitoare: la început, în 1952, întovărășirea din Valea Măcrișului avea 40 de familii și 49 ha. pămînt, iar astăzi a ajuns la 290 de familii și 850 ha pămînt. Aproape tot satul a pornit pe drumul muncii în comun.

D. Bejenaru
corespondent

Gospodăria colectivă ne-a deschis calea spre bunăstare

De patru ani încoace s-a plămădit în satul nostru o familie mare, unită. E vorba de gospodăria noastră colectivă „7 Noiembrie”. Ea a crescut aidoma ca și voinicul din poveste. La început ne-am înscris 52 de familii cu cîteva perechi de boi și cai neputincioși. Acum sîntem 160 de familii cu 515 ha. teren arabil. Grija noastră este să aplicăm pe scară tot mai largă metodele colhoznicilor sovietici. Toate lucrările principale ca: dezmiriștitul, arătura adîncă de toamnă, folosirea îngrășămintelor, semănatul griului în rînduri încrucișate, a porumbului și florii soarelui în cuiburi așezate în pătrat, căutăm să le facem la timp și pe suprafețe cît mai întinse. De aceea în fiecare an producția la griu și alte culturi a crescut între 100—150 kg. la ha. Anul acesta griul a dat 1.800 kg. la ha., iar la porumb am scos o producție medie de 4.310 kg. știuleți la ha., cu 2.310 kg. mai mult ca în 1951.

Iată cum am obținut o recoltă mare la porumb. Anul trecut, în toamnă, pămîntul l-am arat la 25 cm. adîncime. În primăvară i-am dat numai cu cultivatorul. După aceea toate cele 60 ha. de porumb le-am semănat în cuiburi așezate în pătrat. Odată cu semănatul am pus la fiecare cuib și cîte o mînă de gunoi amestecat cu îngrășămintă chimică. Brigada a treia de cîmp, condusă de Ciak Emerik, care a prăsit porumbul de patru ori în lung și în curmeziș și a aplicat și polenizarea artificială, a reușit să scoată de pe 9 ha. 7.300 kg. știuleți la ha.

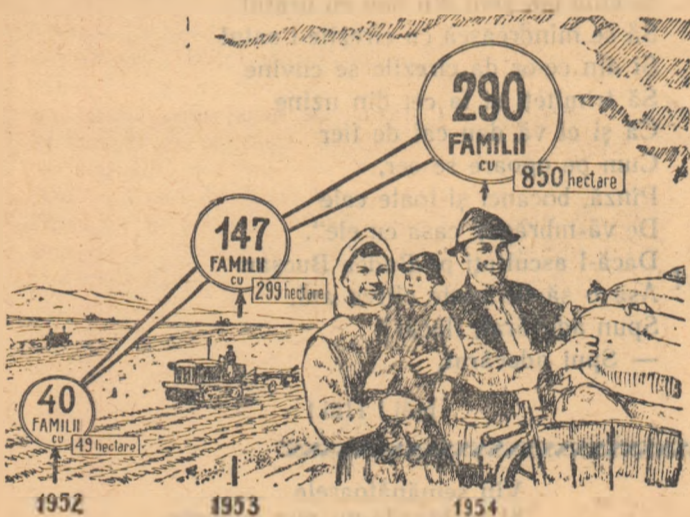
Cu aceeași încredere aplicăm metodele înaintate și în sectorul zootehnic. Numai din vînzarea animalelor contractate cu statul noi am obținut anul acesta un venit de 356.000 lei. În curînd, vom mai preda la baza O.R.A.C.A. din Satu Mare încă 30 de porci puși la îngrășat. De asemeni, și din vînzarea celorlalte produse agricole și a-

nimale, am avut un venit de 369.206 lei.

Odată cu creșterea producției de cereale la hectar, precum și cu dezvoltarea fermelor zootehnice a crescut și valoarea zilei-muncă. De exemplu, în 1952 s-au împărțit pentru o zi-muncă cîte 6.800 kg. de cereale. În acest an noi vom primi cîte 10.700 kg. cereale și cîte 3,50 lei pentru fiecare zi-muncă. Cu veniturile primite în anii trecuți, mulți colectiviști și-au cumpărat în gospodăriile lor personale vaci bune de lapte, oi și porci de rasă. Pînă acum aproape 30 de familii printre care Marton Alexandru, Nagy Ștefan și alții și-au ridicat case mari, frumoase acoperite cu țiglă roșie. Colectivistul Sici Valentin și-a pus de gînd să-și cumpere mobilă nouă, un aparat de radio și o bicicletă. Și-și va cumpăra negreșit, fiindcă în curînd va primi venitul pentru cele 1.120 zile-muncă făcute împreună cu nevasta și feciorul. Văzînd cum gospodăria colectivă ne-a deschis calea spre bună stare, mulți țărani muncitori ca Simion Iosif, Silca Iosif, Tarca Valentin și alții doresc să fie primiți în rîndurile noastre.

Este adevărat că noi, colectiviștii din Agriș am făcut un mare pas înainte. Dar nu ne mulțumim cu atît. În anul ce vine, vom însămînța în cuiburi așezate în pătrat toate suprafețele pe care le vom cultiva cu porumb și floarea soarelui. La aceste culturi vom aplica și polenizarea artificială. În același timp pentru fermele zootehnice vom mai cumpăra încă 250 oi, 10 vaci cu lapte, 10 scroafe de rasă și 3 perechi de boi. Vrem ca în scurt timp să facem din colectivă noastră o gospodărie milionară iar colectiviștii să devină toți oameni înstăriți.

POPP ANTON
Președintele G.A.C. „7
Noiembrie” din satul
Agriș, raionul Satu
Mare

Trecui adineauri pe la poarta ta și văzui o grămadă mare, iar acum carul ți-e din nou plin.

— De — îi răspunse Mitrea — unde-s mulți putea crește. Și crezi poate că am terminat de adunat

dunate de el. A înțeles atunci Radu, de ce Mitrea, care are același pămînt ca și el, și-a umplut magazia cu bucate, în timp ce el a cules numai 600 kg. floarea soarelui la ha. și 800 kg. porumb la ha.

Muncesc laolaltă în asociație agricolă

Între cei care rareori lipsesc de la căminul cultural cînd se vorbește acolo despre chipul cum trebuie muncit pămîntul spre a se obține roade sporite, este și țaranul muncitor Ianoș Gașpar.

Toți din Araci știu că el a obținut anul trecut peste 24.870 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Toți i-au văzut strălucind pe piept Ordinul Muncii, înaltă prețuire a strădaniilor sale. De aceea cuvîntul lui are greutate.

Cînd directorul căminului cultural a citit punctele proiectului de Directive, Ianoș era în față, alături de Vasile Deneș și Alexandru Brînduș, și ei oameni cu mare dragoste de muncă. S-au uitat unul la altul,

făcînd ochi mari, a mirare, cînd cititul a ajuns la punctul unde e vorba de asociațiile agricole.

„Cine se dă înapoi de la roade mai multe? a spus atunci Gașpar.

N-a mai trecut mult și toți trei au făcut cerere de înscriere în asociație. De curînd, în sala căminului cultural unde se aflau numeroși țărani muncitori din Araci și comunele învecinate, a avut loc inaugurarea asociației. Astăzi 18 familii de țărani muncitori de naționalitate romînă și maghiară, cot la cot, pregătesc creșterea producției la hectar, îmbunătățirea vieții lor, pentru ca asociația agricolă din Araci să fie pildă pe întreg raionul Stalin.

PLUGUȘORUL lui Badea Bucșan

Aho! Aho! copiii și frații
Stați puțin și nu mînați,
Lîngă boi v-alăturați
Și cuvîntul mi-ascultați!
S-a sculat mai an
Bădica Bucșan,
Și-a-ncălecat pe-un cal năzdrăvan,
Legat tot din fier din Călan,
La poalele Tîmpei închipuit
Răscroit și făurit.
După meșterii de la răsărit,
De meșterii noștri mari,
Cu mintea ageră și brațele tari.
Hei! Ce mai cal năzdrăvan
E și calul lui Badea Bucșan!
Cînd o ia din loc,
Scoate pe nări foc.
Cînd îi e sete, bea
Aur negru sadea,
Așa cum nu s-a mai aflat

De cînd e obiceiul de-a merge la urât,
Spun adevărat, flăcăi?
— Spui adevărat,

Hăi! Hăi!

Și-apoi calul năzdrăvan a zburat
Țara întregă în lung și-n lat,
Noi pe urmele lui am semănat
Grîu ales și porumb curat...
Și-a crescut grîul, să vezi,
Să vezi și să nu crezi,
Cu spicul greu și-ndesat
Cum pe la noi nu s-a aflat...
Spun adevărat, flăcăi?
— Spui adevărat,

Hăi! Hăi!

Și l-am zărit pe Badea Bucșan
Călare pe calul cel năzdrăvan.
Neobosit ca și-n ziua dintii era
Și așa cuvînta:

„Măi oameni buni, frații mei,
Să-i dăm căluțului să mai bea țigeli
Și să pornim mai departe la drum.
Ia-n priviți colo-n zare acum!
In zare, mare, ce se arată?
Se arată, să vezi și să nu crezi,
Bălți întinse cu stufiguri verzi,
Pirloage din moși strămoși nemuncite,
Pămînturi, de pir și scaieți-năbușite...
Eu zic să pornim cu mic și cu mare
Să facem din ele cîmpii roditoare...
Ogoarele țării-n curînd să măsoare
Peste zece milioane hectare...
Să prisosească-n ele grîul mășcat
Și porumbul cum pe-aici nu s-a aflat
De cînd e obiceiul de-a merge la urât,
In loc de stof, să crească orez
Cît poți cu ochii să vezi!
Să muncim ca din pămîntul sărac
Să scoatem zăpezi de bumbac,
Și pe unde rîd scaieții la soare
Floarea soarelui să deie în floare...
Și pe unde e pir să răsără cartofii
Mai grași decît pîntecul cofii...
Să plesnească podul și hambarele toate
De atîta berechet de bucate...
Și din ce-ți strînge de pe ogor
Să trimiteți și la fratele muncitor.
Că și el vă dă cai de fier
Cum pe ogoare se cer,
Pînză, bocanci și toate cele
De vă-mbrăcați cu ele”.
Să urmați vorba lui Badea Bucșan,
Și cînd om veni la urât peste-un an,
Să ne dați colaci rumeniți la-cuptor
De pe noul vostru ogor.
Spun adevărat, flăcăi?
— Spui adevărat,

Hăi! Hăi!

Și-auziți ce-a mai spus Badea Bucșan
Călare pe calul lui năzdrăvan...
„Livezile, viile-s cam puținele...
Ce-am putea să facem noi pentru ele?
Eu zic să sădim meri, peri și pruni
Din cej mai buni...
Să nu zicem nicicum că-i destul...
Să umplem dintr-un pom, un pătuleț
Să curățăm pomii de azi înainte,
Să nu mai dea roada la viermi drept
merinde!
Să punem de-a rîndul viță de soi
Să umplem dintr-un butuc un butoi.
Și cînd oi trece cu murgul călare
Să sclipească viile și livezile-n soare

Să vezi și să nu-ți vie să crezi
Că-s la noi atîtea vii și livezi!
Și din ce-ți strînge în buți și panerașe
Să trimiteți și la cei din orașe
Că și ei vă dau cai de fier
Cum pe ogoare se cer,
Pînză, bocanci și toate cele
De vă-mbrăcați casa cu ele.
Și cînd om veni la urât în alți ani
Să ne dați vin bun în stacan,
Să ne umpleți traista cu mere și prune
Din cele ca mierea, zemoase și bune!”
Spun adevărat, flăcăi?
— Spui adevărat,

Hăi! Hăi!

Lipiți-vă de perdele
Și-ascultați vorbele mele
S-auziți ce-a mai spus Badea Bucșan...

„Murgul meu arde de nerăbdare
Să vă dea imășuri pentru mioare
Pentru vaci țarcate și tauri,
Că vita la casa omului e aur.
Îți dă și lapte, îți dă și lînă
Îți dă și carne dulce și bună...
Să facem ca-n basme și noi...
Să n-aibe piciorul pe unde să calce
De-atîtea vaci, de porci și de oi...
Să fie așa cum nu s-a mai aflat
De cînd e obiceiul de-a merge la urât.
Și cînd om veni din nou cu uratul
Să se mîndrească cu cirezile-i satul
Și din ce-or da cirezile se cuvine
Să trimiteți și la cej din uzine
Că și ei vă dau cai de fier
Cum pe ogoare se cer,
Pînză, bocanci și toate cele
De vă-mbrăcați casa cu ele”.
Dacă-l ascultați pe Badea Bucșan
Așa o să fie peste cîțiva ani.
Spun adevărat, flăcăi?
— Spui adevărat,

Hăi! Hăi!

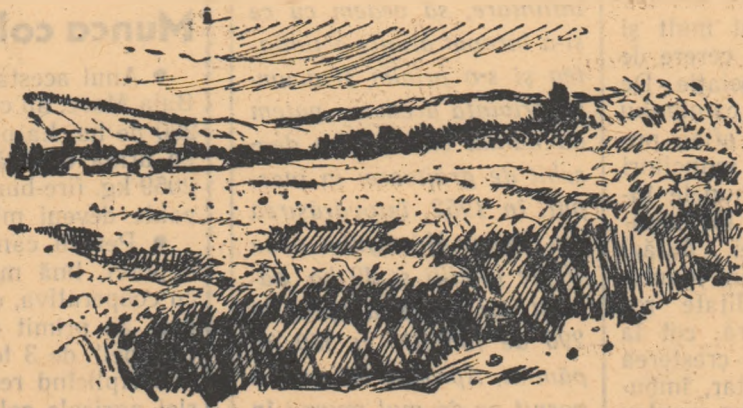
Aho! Aho! iubii tovarăși,
După-un an veniram iarăși
Prin cătun cu plugușorul,
Să vestim în case sporul...
Plugușor cu cinci brăzdare
Cînd îl pui din zori să are,
Pînă iese mîndrul soare
El răstoarnă largul șes
Să răsără grîul des,
Și să fie la cules
Cu spic 'nalt și bobul plin
S-avem traiul mai senin,
Nu e-altădat cu plîns și chin,
Plugușorul nostru drag
Pe care-l vedeți în prag
Nu e tras de șase boi,
Ca acum un an sau doi.
Ci e tras de un plăvan
Ne-ntrecut și năzdrăvan,
Și plăvanul nărăvaș
Ni-i trimis de la oraș.
Nu mîntîncă fîn de vară,
Numai flacăra și pară,
Și-î minat de un flăcău
Ce-l cunoaște rostul său,
Un flăcău de-aici din sat
Voinicel și învățat,
De cînd fu la cătînfă
Știe astă meserie.
Și ni-i scump ca soarele
C-a tăiat răzoarele
Și rodesc ogoarele...
La mai sunați măi!

Hăi, hăi!

Plugușorul belsugului

Și plăvanj ca ăsta, frate,
Vin mereu la noi în sate.
Viră fierul, feții mei,
In pămînt pîn-la grindei!
Și-unde țelina-i mai veche
Crește rod fără pereche.
Fie vreme bună, rea,
Și pe deal și pe vîlcea,
Ară-ntr-una de cu zori
Și dezgroapă la comori
Incuiate-n zăcători.
Argintul bumbacului
S-o așterne vîntului

Cît e largul cîmpului.
Și-om avea albe cămeși
Cum e floarea de cireș.
Unde se-ntindea o baltă,
Floarea soarelui înaltă
Crește, măi, ca niciodată.
Pentru viață, pentru om,
Are satul agronom.
Vine toamna mult bogată,
Ară plugu-n țara toată.
Cît is arăturile
Pier de zor răsuriile.
Pe toate ponoarele

Vin semănătoarele
Și în brazdă-mj pun grăunte
De la Dunăre la munte,
De la mare la Sighet,
S-avem pline berechet.
Iar în urma ăstui plug
Crește larul de belșug.
Lan mășcat și legănat
C-a fost bobul triorat.
Rodul spre pămînt se-ndoaie
Și-o fi claie lîngă claie.
Unde-i spicul, și merticul.
Și-om lega atîția snopi
Cîte frunze cresc în plopi.
La mai urați măi!

Hăi, hăi!

Cînd o fi la treieris
Și apoi la măciniș,
Să se-ntreacă morile
Cu privighetorile.
Cîtă iarbă pe colină
Atîția saci cu făină.
Cîte fire-n holda deasă
Atîția colaci pe masă;
Să stea vinul în butoaie
Cîtă apă pe piraie.
Și să golim la ulcele
Cîte raze cad din stele;
Iar cît ni se-ntinde glia
Să uităm ce-i sărăcia!
Și noi mai urăm odată,
Numai pace-n lumea toată!
La mai sunați măi!

Hăi, hăi!

Evghenia Doliniuk și elevele ei

Am aflat de cea dintâi izbândă în muncă a șefei de echipă Evghenia Alekseevna Doliniuk din satul Borișkovți, regiunea Ternopol (R.S.S. Ucraineană) atunci când ziarele au scris că echipa ei a obținut pe unul din hectarele de pământ ce le avea în primire 12.600 kg. de porumb.

În anul următor Evghenia Doliniuk le-a adus tuturor o bucurie și mai mare: ea a obținut câte 8.700 kg. de porumb la fiecare hectar din cele 10 hectare date în seama echipei sale.

Apoi, la Conferința partizanilor păcii de la Moscova, la care a luat parte, Evghenia Doliniuk și-a luat angajamentul față de patrie să obțină pentru victoria păcii câte 15.000 kg. de porumb la hectar. Ea știa atunci ce spune și avea toată încrederea în puterile sale. În toamna aceea Evghenia Doliniuk a raportat că echipa ei a obținut de pe un hectar de pământ 22.143 kg. de porumb, iar pe celelalte hectare câte 15.000 kg.

Pentru recoltele mari obținute, șefa de echipă Evghenia Alekseevna Doliniuk a fost distinsă cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, iar membrele echipei ei au fost decorate cu ordine și medalii.

Atunci au început să se ia la întrecere cu această echipă vestită zeci de șefe de echipă, printre care, Maria Himiuk din colhozul „Molotov”, Ana Vavtinta din colhozul „A 30-a aniversare a Revoluției din Octombrie”, Iaroslava Șpak din colhozul „Hrușcirov” și altele. Organizația de partid a raionului a sprijinit această inițiativă.

Vestita șefă de echipă a devenit în raion, un fel de instructor, de învățător, de propagandist al experienței înaintate. Turlaua echipei ei s-a transformat într-un lan de studiu. Aici au început să vină șefe de echipe din toate colhozurile, ca să vadă cum lucrează echipa eroinei.

Tinăra șefă de echipă Ekaterina Iaremko din colhozul învecinat „Nove jittia” s-a hotărât s-o ajungă din urmă pe Evghenia Doliniuk. Muncind cu multă tragere de inimă și dobândind în fiecare an recolte tot mai mari, ea a ajuns să obțină

în acest an câte 8.500 kg. de porumb la hectar. Ekaterina Iaremko o vizitează des pe Evghenia Alekseevna, căutând să învețe cât mai multe de la dânsa. Anul acesta ea a urmărit îndeaproape tot ce a făcut pe turlaua sa Evghenia Alekseevna, învățătoarea ei.

Dar și în acest an tot Evghenia Alekseevna a obținut cea mai mare recoltă de porumb în raion. Cu tot timpul neprielnic ea a obținut de pe o suprafață de 15 hectare câte 12.000 kg. de porumb la hectar. Cum se face însă că recolta obținută de dânsa depășește cu mult recolta obținută de Ekaterina Iaremko, deși și aceasta, la fel ca și Evghenia Alekseevna, a făcut arătura de toamnă la adâncimea de 32 cm., a împrăștiat pe fiecare hectar aceeași cantitate de bălegar, a făcut în trei zile însămînțările în cuiburi

așezate în pătrat și a făcut îngrașări suplimentare cu superfosfat? — Oare de ce, nu m-a ajuns din urmă nici o echipă din raion? — se întrebă neliniștită vestita șefă de echipă.

Anul acesta Evghenia Alekseevna a ajuns la o concluzie foarte importantă, care explică în cea mai mare parte de ce totuși n-a ajuns-o încă nimeni din urmă.

Alături de sectorul Evgheniei Doliniuk se află sectorul tinerei șefe de echipă Eva Kolesnik. Pământurile lor sînt absolut la fel și au fost lucrate în aceeași vreme și cu aceleași unelte. Eva a făcut totul la fel ca și Evghenia Alekseevna. Și una și alta au avut câte 21.000 de cuiburi pe un hectar. Porumbul a crescut mare de nici nu îl puteai ajunge cu mîna. În sectorul Evei știuleții au crescut mult mai

mari, dar e adevărat că erau nu-mai câte unul sau doi pe o tulpină. La Evghenia Alekseevna știuleții erau mai mici, dar pe fiecare tulpină erau nelipsiți câte doi știuleți, ba chiar și câte trei. Se credea că eleva are s-o ajungă negreșit pe învățătoarea sa. Toamna a arătat însă cu totul altceva.

Atunci când combinerul Piotr Demidasink a făcut prima cursă în sectorul Evei Kolesnik, el a strîns două harabale de porumb. La Evghenia Doliniuk s-au strîns după o cursă asemănătoare trei harabale de porumb. Și abia atunci s-a observat că în sectorul eroinei erau mai multe tulpini — câte două în fiecare cuib. La Eva însă era ici câte o tulpină, ici câte două într-un cuib. Iată de ce Evghenia Alekseevna a strîns mai mulți știuleți și iată de ce a obținut ea câte 12.000 kg. de porumb la hectar.

Dar de ce au crescut la Eva Kolesnik mai puține tulpini decît la Evghenia Doliniuk, care avea exact câte 42.000 de tulpini la hectar? Deoarece porumbul n-a încolțit în același fel în amîndouă sectoarele. Asta înseamnă că semințele au fost felurite. Iată unde vede Evghenia Alekseevna una din cauzele principale ale diferenței de recoltă.

Iată de ce toamna, echipa Evgheniei Doliniuk alege cei mai buni și cei mai mari știuleți, pe care-i păstrează toată iarna într-o încăpere călduroasă. Apoi se alege, din fiecare știulete, boabele cele mai sănătoase, care constituie fondul de sămînță de aur. Așa se face că încolțește atît de bine porumbul la Evghenia Doliniuk.

De lucrul acesta nu s-au îngrijit însă nici Eva Kolesnik, nici Ekaterina Iaremko și nici celelalte șefe de echipă. Se ivește deci necesitatea unui material de însămînțare superior pentru întreg raionul. Aceasta este chezașia unor recolte bogate, cum socola just Evghenia Doliniuk. Și vestita șefă de echipă mai trage încă o concluzie prețioasă — necesitatea mecanizării tuturor lucrărilor de cultivarea porumbului.

VLADIMIR VILNII

Cînd oare vreodată, sub regimul cărei țări puteai vedea bogăția, belșugul, chiar luxul acesta, într-o casă de țaran muncitor? Nu, niciodată și nicăieri! Sub regimul țarist altă imagine puteai vedea într-o casă dintr-un sat, imaginea mizeriei, a sărăciei!

Doar sub puterea sovietică, în U.R.S.S. s-a ajuns la acest trai fericit, trai cu adevărat civilizat.

Iată în fotografie un colț al casei colhoznicului Isahi Nama-zov, din colhozul „Nizami”, raionul Tautz, R.S.S. Azerbaidjană.

Nuntă în colhoz

de N GRIBACIOV

De dimineață vin zorite
Mașini după mașini în sat,
Curat de parcă, pasă-mi-te,
S-ar ține la Kremlin un sfat.

Sosesc mereu, de oaspeți pline,
Tot cu frunțase și frunțasi;
Ele aduc aici, vezi bine,
Cinstite fețe de nuntasi.

Și șazezi de eroi în muncă,
Oameni de frunte din raion,
Azi după-a datinei poruncă
Vin la mireasă cu plocon.

Ce mai de-a vorniceii, măi fratele
Ce mai de-a lume... Să te ții
Și-apoi și neamurile toate
Și înc-o droaie de copii...

Așa încît nu-ți chip în casă,
Oricît ai sta să chibzuiești,
Să ncapă oaspeții la masă,
Oricîte mese rînduiești.

Dar mirii zăbovesc, firește,
O clipă-n pragul părintesc:
Cum din bătrîni se obișnuiește,
Aici cite-un pahar cinstesc.

Șirag stau mesele-n grădină,
Colo-n umbrarul răcoros
Și-n cinstea mirilor închină
Paharul un moșneag sfătos.

Și le urează viață lungă
Și o duzină de copii
Și le dorește să ajungă
La bătrînețele-argintii.

Război să nu se pomenească;
Numai așa, și cit mai rar,
Mă rog, să se mai războiască
Bărbatul cu nevasta doar.

Tot curge vin din damigene
Și veselia e în toi
Și dacă unii beau alene,
Nu-i vorbă, alții beau cit doi.

Colea se-ntinde hora mare,
Iar unii glasurile-și dreg,
Ca să răsune pînă-n zare,
Inveselit, Caucazu-ntreg.

Iar babele mereu suspină,
Ba chiar și lăcrimează, zău:
Mărită azi o eroină —
Le pare bine, dar și rău.

Și li-i necaz că altădată,
În veacul greu și chinuit,
Atîta cînstie niciodată
Și-asemeni nunți n-au pomenit..

Dar iată că plîpîndul soare
S-a stîns pe creste. Printre sfînci
Vuieste riul în viltoare
În vîgăunile adînci.

Amurgu-ncet din munți coboară
Peste livezi și peste vii
Și în grădină se strecoară
Un roi de stele argintii.

Și mirii în iatac s-ar duce,
Dar nu e chip de-mpotrivit:
Aicea zorii să-i apuce,
Că au ei vreme de dormit!

Oricum, dar încă niciodată
N-a mai văzut pe-acest meleag
Așa o nuntă minunată
Caucazul, cit îi de moșneag...

„Măi, ești un hitru bun de glume, —
Vor zice unii negreșit, —
Și toate ce le-ai spus, anume
De dragul vorbeii le-ai scornit!”

Eu n-am de ce să mint, măi frate;
Spun numai ceea ce-am văzut:
Chiar eu în satul Koncikati
La nunta asta-am petrecut.

Hei, în grădina cea umbroasă
Atunci tot satul a nuntit,
Cu șazezi de eroi la masă
Intocmai cum v-am povestit.

În romînește
de IGOR BLOCK
(Din volumul „După furtună”).

ÎN ACUL „ALBINEI”

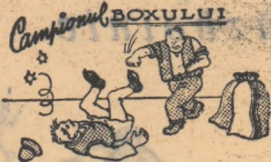
Strigătură

Fata bogătanului
Stă în ușa hanului
Și la hanul ei pustiu
Mă tot chiamă ca să viu.
Fata bogătanului
Steie-n ușa hanului...
Eu oi trece mai departe
Cu căciula într-o parte
Ion Apetroae
corespondent

EPIGRAME

La căminul cultural din Drăgușeni, raionul Bîrlad, se joacă piese grele, ca „O scrisoare pierdută”, sau „O noapte furtunoasă” interpretate de... copii de școală.

Cînd copiii încep serbarea Lumea se întrebă, mută:
— Joacă „Scrisoarea pierdută”
Sau...se joacă de-a scrisoarea?

În raionul Sighișoara a fost declarat morarul Toici Mihail din Saieș, care-i trimite la podea pe cei care îndrăznesc să-l critice!

JOC

De-a v-ați ascunselea

Acest joc nu se joacă numai de către copii, ci și de cei mari. Unul din jucători, de exemplu, chiaburul Ștefan Martîn, din comuna Șura Mică, raionul Sibiu, ia o cantitate de 8.000 kg. cartofi și o ascunde la rudele sale, Rot și Martin Balint. Ceilalți jucători din sat caută cartofii pînă îi găsesc. Aici, se termină partea jucătorilor. Incepe partea... judecătorilor.

Cooperativa din satul Țigănești, raionul Tecuci, e plină de șoareci.

Gestionarul: Dacă nu aduci grabnic niște otravă, șoarecii aștia o să-mi roadă și urechile!...

Agentul sanitar: Te-aș servi cu plăcere, dar n-am planificare decît pentru cîinii vagabonzi!...

Scrisorile lui Irie Pozașule

Mă aflu în comuna Drănceni din raionul Huși, cînd aud că mă strigă cineva. Mă uit la om și-l recunosc: alde Alexandru Paraschiv.

— Cum o mai duci cu sănătatea? îl întreb.

— Cu sănătatea o duc bine, zice, dar cu fișa de predare o duc prost.

— Te pomenești că... n-ai predat cota?

— Ehe, nea Pozașule, dumneata să fii sănătos. De cînd am predat-o! Da' Spiru Neculai, cantaragiul bazei de recepție, mă amină de azi pe mîine. N-ai auzit de el? Sintem mai mulți pe care ne duce cu vorba și nu vrea să ne dea fișa de predare. Zice că n-avem obraz, că numai el are obraz subțire — și că obrazul subțire cu... țuică și cu vinuri se ține.

Zic: — Ia să văd și eu, cam cit cîntărește obrazul acestui cantaragiul!

Mai cu o vorbă, mai cu alta, ajungem la baza de recepție. Spiru Neculai tocmai lua în primire cotele de la săteni. Intre căruță și

(29)

cîntar e o cărare; ca să cîștige timp, cantaragiul mergea... pe două cărări. Adică luase purceaua de coadă. Tocmai se răfoia la un țaran:

— Nu ești în regulă! Vino mîine!

— Păcatele mele! oștează țaranul. De 4 zile de cînd aștept să-mi ieși în primire cota...

— Ei și ce vrei să-ți fac eu? Altul la rînd! Și, aplecîndu-se la urechea următorului, îi șoptește: ai adus și cota mea... de vin? Bravo! Așa te vreau, vericule!

Asta-nseamnă că ai obraz și-ți îndeplinești datoriile către stat!

Cînd văd eu asta, măntorc către Alexandru Paraschiv și-i zic:

— Vrei să vezi că-ți dă fișa?

— Fugi, nene Pozașule! Cum să mi-o dea dacă n-am adus „cota lui” de... țuică?!

— Stai că-ți arăt eu cum. Adă repede o damigeană.

Alargă omul la un ve-

cin și vine c-o damigeană de vreo zece kile. O iau eu, mă duc în dosul bazei de recepție, și mă întorc cu ea... plină.

— Ține coala, ploconul pentru Spiru Neculai — îi spun lui Paraschiv.

Omul o ia și se-ndreaptă cu ea spre cantaragiul. Cînd îl vede aștia pe Paraschiv cu dita-mai butilca, unde sare la el să-l pupe nu alta:

— Așa, vericule! Vin' la neica să-ți dau fișa.

Cît ai clipi, scoase din buzunar (că le avea pregătite gata) fișa omului, înșfăcînd damigeana. Apoi începu să zbiere către ceilalți:

— Ce vă zgîiți mă? N-aveți decît să faceți ca Paraschiv, dacă vreți să scăpați de mine.

Ridică apoi damigeana și o duse la gură. Deodată oamenii izbucniră în ris:

— Și zici să facem ca Paraschiv? Ca Paraschiv facem. Numai să... scăpăm cu adevărat de tine.

...Damigeana era plină cu apă rece de izvor.

Calendar pe stil... prost

6 octombrie 1954.

— Tovarășe Dobre, dumneata ca învățător cu experiență; te vei ocupa de pregătirea echipei de teatru pentru concurs. Alege piesele, mobilizează tinerii, împarte rolurile, apoi începe repetițiile.

Și Dabija Constantin, directorul căminului cultural din Zorleni-Bîrlad, zîmbi mulțumit că a scăpat de o sarcină.

— Las' pe mine. Cu artiștii din Zorleni ajung la regiune, a răspuns autoritar Dobre Vasile.

29 octombrie 1954.

— Ei, Dobre, cum merge cu echipa de teatru?

— Merge ea, însă... n-am mers eu să împart rolurile. Luna viitoare...

20 noiembrie 1954.

La căminul cultural s-au adunat tineri și vîrstnici.

— Nu vine tovarășul Dobre să împartă rolurile?

— E plecat la Bîrlad.

10 decembrie 1954.

— Frate Dobre, ți-l prezint pe noul director al căminului, tovarășul Buja. Eu am alte sarcini. Cu echipa de teatru cum stați? Se știu rolurile?

— Urmează să le... împart.

2 ianuarie 1955.

Faza pe comună a concursului echipelor de teatru. Pe scena căminului cultural din Zorleni se va prezenta piesa „Nepăsarea”. Interpreții principali, Vasile Dobre și Dabija Constantin nu vor juca însă nici un premiu cu această piesă.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (29)

(Desen de C. Florin)

Superstițiosul:
— Mi-am găsit norocul!

Moș Ardei:
— Dă-o-ncolo, las-o-n drum.

Superstițiosul:
— Dacă scuipi și-o zvîrli-n spate...

Cică ai noroc, măi frate.

Superstițiosul:
— Pții, să vezi, ce-o să mai fie!

Moș Ardei:
— Fugi mă! Asta-i o prostie.

Superstițiosul:
— Nu-i prostie, Moș Ardei...

E... așa... un obicei.

Moș Ardei:
— Na! De „obicei” te scap!

Te-a lovit norocu-n cap.